

Лекція №13

Дисципліна «Програмування»

Визначення рядків

Символьний рядок — це масив елементів типу char, що завершується нульовим символом ('\0').

Рядки можна визначити за допомогою:

- константних рядків (рядкових літералів);

```
#define MSG "Константа, яка є рядком символів."
```

- масивів типу char;

```
char words[MAXLENGTH] =
    "Рядок символів, що зберігається в масиві.";
```

- вказівників на тип char.

```
const char *pt1 = "Вказівник, що посилається на рядок.";
```

Програма також повинна забезпечити місце для зберігання рядка.

Способи представлення рядків

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#define MSG "Константа, яка є рядком символів."
#define MAXLENGTH 81
int main(void)
    char words[MAXLENGTH] =
                 "Рядок символів, що зберігається в масиві.";
    const char *pt1 = "Вказівник, що посилається на рядок.";
    SetConsoleOutputCP(1251);
                                                                     - 0
                                       D:\KIT219\A\L13_1\bin\Debug\L13_1.exe
    puts ("Рядки символів:\n");
                                       Рядки символів:
    puts (MSG);
                                       Константа, яка є рядком символів.
    puts (words);
                                       Рядок символів, що зберігається в масиві.
    puts(pt1);
                                       Вказівник, що посилається на рядок.
                                       Рядок символів, що зберігається в пасиві.
    words[34] = '\pi';
    puts (words);
    return 0;
```


Масиви символьних рядків

Наступне оголошення ініціалізує масив **m1** символами визначеного рядка:

```
const char m1[40] = "Спробуйте вкластися в один рядок.";
```

Ключове слово const позначає намір не змінювати цей рядок. Вказана форма є скороченням для стандартної форми ініціалізації масиву:

```
const char m1[40] = { 'C', 'п', 'p', 'o', 'б', 'y', 'й', 'т', 'e', '_', 'в', 'к', 'л', 'a', 'c', 'т', 'и', 'c', 'я', '_', 'в', 'ш', 'п', 'в', 'ш', 'и', 'н', 'ш', 'р', 'я', 'д', 'о', 'к', '.', '\0' };
```

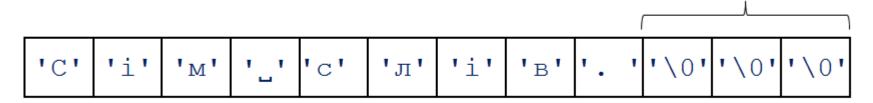
Якщо розмір не вказано в оголошенні, при ініціалізації масиву, компілятор самостійно визначить його розмір:

```
const char m2[] = "Довжина масиву визначається автоматично.";
```


Ініціалізація символьних масивів

Зайві елементи ініціалізуються символом '\0'


```
const char sentence[12] = "Сім слів.";
```

Всередині оголошення розмір масиву повинен обчислюватися як цілочислове значення.

Ініціалізація символьних масивів

Ім'я символьного масиву видає адресу першого елемента масиву.

Зазначене нижче твердження є справедливим:

```
char car[10] = "Луна";
car == &car[0];
*car == 'Л' i *(car + 1) == car[1] == 'y'
```

Для ініціалізації рядка можна використовувати форму запису з вказівниками:

```
const char *pt1 = "Рядок символів.";
```

Це оголошення дуже близьке до такого оголошення:

```
const char ar1[] = "Рядок символів.";
```

Обидва оголошення означають, що pt1 i ar1 є адресами рядків.

Масиви та вказівники

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
int main(void)
    char heart[] = "Konctanta";
    const char *head = "Вказівник";
    SetConsoleOutputCP(1251);
    for(int i = 0; i < 9; i++)
        putchar(heart[i]);
    putchar('\n');
    for(int i = 0; i < 9; i++)
        putchar(head[i]);
    putchar('\n');
    return 0;
```

Головна різниця між heart і head полягає в тому, що ім'я масиву heart є константою, а вказівник head — змінною.

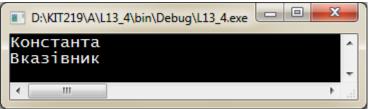
```
D:\KIT219\A\L13_3\bin\Debug\L13_3.exe

Константа
Вказівник
```


Масиви та вказівники

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
int main(void)
    char heart[] = "Konctanta";
    const char *head = "Вказівник";
    SetConsoleOutputCP(1251);
    for (int i = 0; i < 9; i++)
        putchar(*(heart + i));
                                     Константа
    putchar('\n');
                                     Вказівник
    for(int i = 0; i < 9; i++)
        putchar(*(head + i));
    putchar('\n');
    return 0;
```


Масиви символьних рядків

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#define SLEN 40
#define LIM 5
int main(void)
    const char *mytalents[LIM] =
        "Миттєве додавання чисел",
        "Точне обчислення добутку",
        "Накопичування даних",
        "Виконання інструкцій з точністю до букви",
        "Знання мови програмування С" };
    char yourtalents[LIM][SLEN] =
        "Ходіння по прямій",
        "Здоровий сон",
        "Перегляд телепередач",
        "Розсилка листів",
        "Читання електронної пошти"
                                         };
```


Масиви символьних рядків

```
SetConsoleOutputCP(1251);
  puts ("Порівняємо наші таланти.");
  printf("%-52s %-25s\n", "Мої таланти", "Ваші таланти");
  for(int i = 0; i < LIM; i++)</pre>
      printf("%-52s %-25s\n", mytalents[i], yourtalents[i]);
  printf("\n\nPosmip mytalents: %d, posmip yourtalents:
      %d\n\n", sizeof(mytalents), sizeof(yourtalents));
  return 0;
D:\KIT219\A\L13_6\bin\Debug\L13_6.exe
Порівняємо наші таланти.
                                              Ваші таланти
Иої таланти
                                              Ходіння по прямій
Миттєве додавання чисел
Точне обчислення добутку
                                              Здоровий сон
Накопичування даних
                                              Перегляд телепередач
Виконання інструкцій з точністю до букви
                                              Розсилка листів
Знання мови програмування С
                                              Читання електронної пошти
```

Розмір mytalents: 20, розмір yourtalents: 200

Прямокутні та зубчаті масиви

'Я'	'б'	'л'	'у'	' K '	0'	'\0'	'\0'	'\0'
' Г '	'p'	'y'	'ш'	'a'	'\0'	'\0'	'\0'	'\0'
'A'	'π'	'e'	'л'	'ь'	'c'	'N'	'H'	'\0'

```
'Я'
    ' ර්
         'л'
              'v'
                    ' K '
                         1011101
'T'
                    'a' '\0'
     'p'
          'у'
               'ш'
                   'ь' 'с' 'и' 'н' |'\0'
'A'
     'п'
          'e'
              'л'
```

```
char fruit1[3][9] = {
    "Яблуко",
    "Груша",
    "Апельсин"
};
```

```
const char * fruit2[3] = {
    "Яблуко",
    "Груша",
    "Апельсин"
};
```


Вказівники та рядки

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
int main(void)
    const char *mesq = "Вивчайте мову С!";
    const char *copy;
                                         D:\KIT219\A\L13 7\bin\Debug\L13 7.exe
                                         Вивчайте мову С!
                                         mesg = Вивчайте мову С!;
&mesg = 0022FF0C;
value = 00403024
                                         сору = Вивчайте мову С!;
    SetConsoleOutputCP(1251);
                                         &copy = 0022FF08;
                                         value = 00403024
    copy = mesq;
    printf("%s\n", copy);
    printf("mesg = %s;\n&mesg = %p;\nvalue = %p\n\n",
             mesg, &mesg, mesg);
    printf("copy = %s;\n&copy = %p;\nvalue = %p\n\n",
             copy, &copy, copy);
    return 0;
```


Функції для вводу рядків

Спочатку необхідно підготувати місце для розміщення рядка після його читання.

```
char name[81];
```

Після надання місця для рядка його можна прочитати. Бібліотека С пропонує три функції, які дозволяють зчитувати рядки: scanf(), gets() і fgets().

Часто бажано, щоб програма могла зчитати одразу весь рядок, а не одне слово.

Саме для цього застосовується функція gets ().

Вона читає весь рядок до символу нового рядка, відкидає цей символ і зберігає інші символи, додаючи нульовий символ, щоб створити рядок.

13


```
#include <stdio.h>
                                   D:\KIT219\A\L13 8\bin\Debug\L13 8.exe
                                   Введіть рядок.
#include <windows.h>
                                   Відпрацювання навичок роботи з рядками.
#define STLEN 81
                                   Ваш рядок виводиться двічі:
int main(void)
                                   Відпрацювання навичок роботи з рядками.
                                   Відпрацювання навичок роботи з рядками.
                                   Готово.
    char words[STLEN];
    SetConsoleCP(1251);
    SetConsoleOutputCP(1251);
    puts ("Введіть рядок.");
    gets (words);
    printf("\n\nВаш рядок виводиться двічі:\n");
    printf("%s\n", words);
    puts (words);
    puts ("Готово.\n\n");
    return 0;
```


Альтернативи для функції gets()

Традиційною альтернативою для gets() є функція fgets(), яка має дещо більш складний інтерфейс і трохи по-іншому обробляє введені дані.

Крім того, в стандарті **C11** до загального набору додана функція **gets_s()**.

Вона більш схожа на gets() і її легше використовувати в існуючому коді в якості заміни.

Проте, вона є частиною необов'язкового розширення сімейства функцій вводу-виводу stdio.h, і тому компілятори стандарту c11 не зобов'язані її підтримувати.


```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#define STLEN 15
int main(void)
    char words[STLEN];
    SetConsoleCP(1251);
    SetConsoleOutputCP(1251);
    puts ("Введіть рядок.");
    fgets (words, STLEN, stdin);
    printf("Ваш рядок виводиться двічі (за допомогою puts(),"
           " a потім fputs()):\n");
    puts (words);
    fputs (words, stdout);
    puts("\nВведіть ще один рядок.");
    fgets (words, STLEN, stdin);
```



```
Введіть рядок.
Рядок №1.
Ваш рядок виводиться двічі (за допомогою puts(), а потім fputs()):
Рядок №1.

Рядок №1.

Введіть ще один рядок.
Рядок №2 буде трохи довшим.
Ваш рядок виводиться двічі (за допомогою puts(), а потім fputs()):
Рядок №2 буде трохи довшим.
Ваш рядок виводиться двічі (за допомогою puts(), а потім fputs()):
Рядок №2 буде
Рядок №2 буде
Готово.
```


Відмінності функції fgets() від функції gets().

- вона приймає другий аргумент, який задає максимальну кількість символів для читання. Якщо цей аргумент має значення **n**, то функція **fgets()** прочитає **n-1** символів або буде читати рядок до появи символу нового рядка в залежності від того, що відбудеться раніше;
- якщо функція fgets () стикається з символом нового рядка, вона зберігає його в рядку, на відміну від функції gets (), яка відкидає його;
- функція fgets () приймає третій аргумент, який вказує файл, з якого необхідно проводити зчитування.
 - Для зчитування з клавіатури в якості цього аргументу використовується **stdin**. Цей ідентифікатор визначений у файлі заголовку **stdio.h**.

18


```
D:\KIT219\A\L13_10\bin\Debug\L13_10.exe
#include <stdio.h>
                            Введіть рядки (або порожній рядок для виходу з програми):
                            До речі, функція fgets()
#include <windows.h>
                            До речі, функція fgets()
                            також повертає порожній вказівник,
#define STLEN 10
                            також повертає порожній вказівник,
                            якщо вона зустрічає кінець файлу.
                            якщо вона зустрічає кінець файлу.
int main(void)
                            Готово.
    char words[STLEN];
    SetConsoleCP (1251);
     SetConsoleOutputCP(1251);
    puts ("Введіть рядки (або порожній рядок для виходу з"
           " програми):");
    while(fgets(words, STLEN, stdin) != NULL
                    && words[0] != '\n')
          fputs (words, stdout);
    puts ("Готово.");
     return 0;
```


Відмінності функції gets_s() від функції fgets():

- 1) Функція gets_s () просто виконує зчитування зі стандартного вводу, тому вона не потребує третього аргументу.
- 2) Якщо функція gets_s () зчитує символ нового рядка, то відкидає його, а не зберігає.
- 3) Якщо gets_s () прочитає максимальну кількість символів, і серед них символ нового рядка буде відсутній, вона встановлює перший символ цільового масиву в нульовий. Потім вона читає і відкидає наступні символи, які були введені, поки не зустрінеться символ нового рядка або ознака кінця файлу. Нарешті, функція повертає нульовий вказівник. Вона викликає функцію «обробника», яка залежить від реалізації (або ж обрану функцію) і може призвести до виходу з програми або припиненню її роботи.


```
char * s gets(char *st, int n)
    char *ret val;
    int i = 0;
    ret val = fgets(st, n, stdin);
    if(ret val) // TOGTO ret val != NULL
        while(st[i] != '\n' && st[i] != '\0')
            i++;
        if(st[i] == '\n')
            st[i] = ' \setminus 0';
        else
            while (getchar() != '\n')
                 continue;
    return ret val;
```


Функція scanf()

```
D:\KIT219\A\L13 13\bin\Debug\L13 13.exe
                                              Введіть два імені.
#include <stdio.h>
                                              Іван Микита
                                              Прочитано 2 імені: Іван і Микита.
#include <windows.h>
int main(void)
                                                                       D:\KIT219\A\L13 13\bin\Debug\L13 13.exe
                                              Введіть два імені.
     char name1[11], name2[11];
                                              Павло Варфоломій
                                              Прочитано 2 імені: Павло і Варфолом.
     int count;
     SetConsoleCP (1251);
                                               D:\KIT219\A\L13_13\bin\Debug\L13_13.exe
                                              Введіть два імені.
     SetConsoleOutputCP(1251);
                                              Максиміліан Єгор
                                              Прочитано 2 імені: Макси і міліан.
     printf("Введіть два імені.\n");
     count = scanf("%5s %8s", name1, name2);
     printf("Прочитано %d iмeнi: %s i %s.\n",
          count, name1, name2);
     return 0:
```


Функція puts()

```
#include <stdio.h>
#include <windows.h>
#define DEF "Я - рядок, який визначений директивою #define."
int main(void)
    char str1[80] =
          "Масив був ініціалізований певним значенням.";
     const char * str2 =
          "Вказівник був ініціалізований певним значенням.";
     SetConsoleCP(1251);
     SetConsoleOutputCP(1251);
    puts ("Я - аргумент функції puts().");
    puts (DEF);
                                                                      D:\KIT219\A\L13_14\bin\Debug\L13_14.exe
    puts(str1);    puts(str2);
                                        Я - аргумент функції puts().
                                        Я - рядок, який визначений директивою #define.
                                        Масив був ініціалізований певним значенням.
    puts (&str1[5]);
                                        Вказівник був ініціалізований певним значенням.
                                        був ініціалізований певним значенням.
    puts (str2+4);
                                        івник був ініціалізований певним значенням.
    return 0;
```


Функція fputs()

Функція **fputs** () являє собою версію **puts** (), що орієнтована на файли. Важливі відмінності між ними полягають у наступному:

- 1) Функція fputs () приймає другий аргумент, що вказує файл, в який повинен відбуватися запис. Для виводу на консоль можна застосовувати аргумент stdout (від standard output стандартний вивід), який визначений в stdio.h.
- 2) На відміну від puts (), функція fputs () не додає автоматично до виводу символ нового рядка.

```
char line[81];
while(fgets(line, 81, stdin))
   fputs(line, stdout);
```